

868.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 października 1922 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 92 poz. 849) zarządza się co następuje:

§ 1.**Dodatkowy podatek.**

§ 14 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 24 listopada 1921 roku (Dz. U. R. P. № 98 p. 711) w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 95 poz. 700) otrzymuje następujące brzmienie:

- 1) wino musujące, znajdujące się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. (a więc dnia 1 listopada 1922 r.) poza wytwórnią wina musującego lub składu celnego, podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wymiarze podanym w ustępie 4;
- 2) do win musujących, podlegających dodatkowemu podatkowi należą wszystkie wina, wina owocowe (wina z owoców i jagód), napoje, zawierające wino lub wino owocowe, o zawartości alkoholu ponad 10% objętości, z których przy otwarciu flaszki uchodzi buńcząc się kwas węglowy;
- 3) uwolnione od dodatkowego opodatkowania jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina musującego ani nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas w całych flaszkach lub na całe flaszki przerachowany wynosi nie więcej jak 2 (dwie) sztuki — większe zapasy należy poddać w całości dodatkowemu opodatkowaniu;
- 4) dodatkowy podatek wynosi: a) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności ponad 425 do 850 centymetrów kubicznych (cała flaszka) 800 marek polskich, jeśli jednak udowodniono, że wino musujące jest sporządzone z wina owocowego — 400 marek polskich; b) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności 230 do 425 centymetrów kubicznych (pół flaszki) 400 marek polskich, a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 200 marek polskich; c) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności do 230 centymetrów kubicznych (ćwierć flaszki) 200 marek polskich,

a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 100 marek polskich.

Przy flaszkach, których pojemność jest większa jak 850 centymetrów kubicznych liczy się za każde dalsze chociażby tylko zaczęte 230 centymetrów kubicznych pojemności po jednej czwartej stopy podatkowej za całą flaszke;

- 5) wszystkie naczynia, zawierające wino musujące, są uważane za flaszki.

§ 2.**Zgłoszenie zapasów.**

Ustęp 1 § 15 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 711), wydanego w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 95, poz. 700) otrzymuje następujące brzmienie:

1). Kto posiada w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. (w dniu 1 listopada 1922 r.) zapas wina musującego podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany zgłosić pisemnie według załączonego wzoru (załącznik 4) w 3 egzemplarzach temuż oddziałowi kontroli skarbowej względnie urzędowi skarbowemu w którego okręgu znajduje się zapas podlegający zgłoszeniu, najpóźniej do dnia 3 listopada 1922 r. włącznie ilość i wielkość flaszek, gatunek wina musującego (wina musującego z winogron, albo z owoców), tudzież miejscowość i ubicację przechowania.

§ 3.

Postanowienia ustępu 2, 3 i 4 § 15, §§ 16 i 17 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 711), wydanego w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 95, poz. 700) mają zastosowanie również przy przeprowadzeniu dodatkowego opodatkowania wina musującego, zarządzonego na wstępie powołanym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 października 1922.

§ 4.

Ustęp drugi punktu 1 § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 711), wydanego w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

„Odsetki ustanawia się w wysokości 1 marki miesięcznie za każde zaczęte 100 marek i oblicza się za czas od 1 dnia, w którym zapadł podatek pokretytowany, aż do dnia, w którym termin odroczenia się kończy lub — przy wcześniejszej zapłacie, — w którym zapłata następuje,

Podatek pokredytowany winien być zabezpieczony w analogiczny sposób, jak podatek od spirytusu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1922 r.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

869.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 października 1922 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 92, poz. 851) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 53, poz. 336), wydanego celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 50, poz. 305) mają zastosowanie na tym obszarze również przy wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa.

§ 2. Postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 53, poz. 337), wydanego celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 50, poz. 306) mają analogiczne zastosowanie na tym obszarze również przy wykonywaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa z tą tylko zmianą, że zwrot podatku od piwa w wypadkach przewidzianych w § 1 tego rozporządzenia wykonawczego wynosi 2.500 mk. za hektolitr piwa wzgl. 480 mk. za stoień hektolitrowy ekstraktu.

§ 3. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy i detaliczni sprzedawcy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo należące do powyższych przedsiębiorstw, zakładów, względnie związków, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni t. j. do dnia 3 listopada 1922 łączne zapasy w ilości przekraczającej 25 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie

rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 października 1922 t. j. w dniu 1 listopada 1922 celem dodatkowego opodatkowania, podając przytem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 25 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (25 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 1.900 marek od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu 1 listopada 1922 w transporcie obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trzechdniowego terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontroli skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 4. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego Urzędu Akcyz i Monopolów, względnie poza siedzibą tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej,
- b) w b. dzielnicy austriackiej do właściwego Oddziału kontroli skarbowej,
- c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwidocznieniu na nim przypadającej dopłaty.

§ 5. Wpłacone kwoty zarachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 6. Podatek od piwa może być w wyjątkowych wypadkach pokredytowany najwyżej na 3 miesiące pod warunkami przepisane dla kredytowania podatku od spirytusu.

§ 7. Przewidziany w § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 października 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 92 poz. 851) zakaz obrotu przypraw i wyciągów służących do wyrobu piwa z wyjątkiem barwnika sporządzonego z cukru rozciąga się na takie przyprawy, które wedle ich oznaczenia, sposobu użycia względnie podaży przeznaczone są do sporządzania piwa. Jako podpadające pod ten zakaz przyprawy i wyciągi uważać należy mieszaniny z ekstraktów cukrowych połączonych z barwnikami, ekstraktami słodowymi, piwem i innymi materiałami, tudzież ekstrakty słodowe z wyjątkiem specjalnych ekstraktów słodowych przeznaczonych wyłącznie dla celów leczniczych, a sporządzanych na zasadzie pozwoleń Ministerstwa Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*